

Література

1. Актуальні проблеми господарського права: зб. наук. праць (за матер. «круглого столу», м. Київ, 16 грудня 2004 р.) / ред. кол.: О. Д. Крупчан (гол.), В. В. Луць, М. К. Галянтич та ін. – К.: НДІ приватного права і підприємництва АПрН України, 2005. – 140 с.
2. Вінник О. М. Господарське право: навч. посіб. / О. М. Вінник. – 2-е вид., змін. та допов. – К.: «Правова єдність», 2008. – 766 с.
3. Джуринський В. О. Правове становище господарських об'єднань в Україні: монографія / В. О. Джуринський. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – 224 с.

УДК 346.7(477):346.548+340.134(4)

Марченко В. Б., к.ю.н., доцент,
Київський національний економічний університет,
м. Київ, Україна

СПОСОБИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В РАМКАХ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄС

Підписання Україною Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. [1] поставило на одне із чільних місць задачу щодо визначення цілей, засобів та організаційно-правового механізму гармонізації українського законодавства з правом Євросоюзу.

Стосовно сфери господарського законодавства очевидно правомірним буде визначити загальну мету гармонізації як таку, що полягає у створенні в Україні достатньо уніфікованого правового середовища для всіх суб'єктів ринкових відносин України та країн Євросоюзу. Щодо засобів і форм гармонізації, навколо яких і зосереджена ця коротка за обсягом робота, то очевидно, що першоосновою для їх визначення є сам текст Угоди про асоціацію. Однак слід мати на увазі, що початок процесу гармонізації був покладений ще задовго до прийняття згаданої Угоди. Зокрема, один із початкових етапів пов'язаний із прийняттям Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами (УПС) від 14.06.1994 р. [2]. Тому українські науковці вже досить тривалий час розробляють питання щодо теоретичного обґрунтування процесу гармонізації українського законодавства з правом ЄС [3; 4; 5]

Аналіз тексту Угоди про асоціацію показує, що визначаючи процес створення однакових правових умов для суб'єктів господарювання України та ЄС вона оперує цілим рядом близьких термінів, таких зокрема, як «зближення», «гармонізація», «адаптація», «взаємне визнання»,

«імплементация», «стандартизация» «транспонирования», тощо. Очевидно, це може означати, що в Угоді йдеться про різні способи реалізації одного й того самого процесу. Слід погодитись із переважною більшістю українських науковців, котрі досліджуючи даний процес, визначили термін «гармонізація» як узагальнюючий. Термін «гармонізація» найадекватніше характеризує мету цього процесу – узгодити національні норми в такий спосіб, щоб вони створювали однакові правові умови для діяльності суб'єктів господарювання в межах внутрішнього ринку [3].

Таким чином, у рамках достатньо визначеного поняття гармонізації можна виділити і достатньо визначені його різновиди або способи гармонізації українського законодавства з правом ЄС. До їх числа, зокрема, можна віднести, приєднання України до міжнародних угод, правових актів, які закріплюють міжнародні стандарти у тій чи іншій галузі; прийняття національних правових актів, положення яких мають відповідати нормам права ЄС; узгодження положень національної нормативної бази з приписами постанов інститутів Євросоюзу; взаємне визнання національних стандартів Україною та ЄС.

Способи гармонізації можна прослідкувати в контексті прийнятих українською стороною рішень на виконання Угоди про асоціацію. Так, Кабінетом Міністрів України прийнято Розпорядження № 847-р від 17 вересня 2014 р. «Про імплементацию Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» [6]. Так, пунктом 271 Розпорядження № 847 передбачено захід у вигляді приєднання до Конвенції Організації Об'єднаних Націй про міжнародні змішані перевезення вантажів (м. Женева, 24.05.1980). Пунктом 123 передбачено сприяння прийняттю Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» у новій редакції (реєстраційний номер 4743). Пунктом 92 передбачено проведення переговорів щодо взаємного визнання реєстрації лікарських засобів в рамках Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислової продукції. Пунктом 144 передбачено розроблення проектів нормативно-правових актів з метою імплементации положень Директиви 2001/96/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 4 грудня 2001 р., що встановлює узгоджені вимоги і процедури безпечного завантаження і розвантаження навалювальних суден (балкарів).

Підсумовуючи даний стислий розгляд, слід відзначити, що дослідження процесу гармонізації законодавства України з правом Євросоюзу в рамках Угоди про асоціацію з ЄС доцільно розглядати як певний визначений структурований процес. Структура, зміст та характерні особливості цього процесу розкриваються, в тому числі, й через способи гармонізації, як певні окремі за характером і формою шляхи здійснення гармонізаційного процесу. До числа таких способів можна

віднести, зокрема, приєднання України до міжнародних угод, прийняття відповідних національних правових актів, узгодження відповідних положень національної нормативної бази, взаємне визнання національних стандартів Україною та ЄС.

Література

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Угода від 27.06.2014 р. // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011

2. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р. // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/998_012

3. Муравйов В. Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу в рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС / В. Муравйов, Н. Мушак // Віче. – 2013. – № 8. – С. 12-18.

4. Петров Р. Транспозиція *acquis* Європейського Союзу у правові системи третіх країн: монографія / Р. Петров. – К.: Істина, 2012. – 364 с.

5. Сушко О. Угода про асоціацію Україна – ЄС: дороговказ реформ / О. Сушко, О. Зелінська, О. Корольський. – К.: Інститут Євроатлант. співроб., 2012. – 53 с.

6. Про імплементацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: розпорядження КМУ від 17.09.2014 № 847-р // Офіційний сайт Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/847-2014-%D1%80>

УДК 346.542

Марчук М. П., к.ю.н., провідний науковий співробітник,
Міжвідомчий науково-дослідний центр з проблем боротьби з
організованою злочинністю при РНБО України, м. Київ, Україна

НЕДОЛІКИ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА ЯК СТРИМУЮЧИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

У статті першій Закону України «Про приватизацію державного майна» від 4 березня 1992 року № 2163-ХІІ визначено, що метою приватизації державного майна є підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки, а у статті другій цього ж